

Mødet genoptoges Kl. 7.

Olufson: Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger til det tidligere fremkomne. Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse kunde ikke forstaa, hvorfor vi gik imod den nye Bevilling til Konsulenten i den lettere Hesteavl eller rettere sagt til Genoptagelsen af Bevillingen, og mente, at det var ret naturligt, at den blev bibeholdt, og den højtærede Landbrugsminister mente ogsaa, at det i en Tid som den, vi er inde i nu, har Betydning, at denne Bevilling blev beholdt. Jeg skal dertil sige, at man skulde synes, at naar man kan nøjes med een Konsulent for Svineavl og een for Kvægavl herhjemme, maa det ogsaa være tilstrækkeligt at have een for Hesteavlen. Den højtærede Minister mente, at Hesteavlen havde stor Betydning ogsaa i Øjeblikket, og den Interesse, der havde været for Hesteavlen, havde givet sig Udslag i Fremstillingen af en Hest til Landbrugets egen Trækkekraft. Deri kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret, thi saa vilde den danske Hesteavl sikkert være blevet ledet i andre Former, efter andre Regler, end den er blevet. Naar man i Jylland var kommet ind paa at fremstille hele Købjerger, som knap nok kunde vende sig paa en Tønde Land, er det givet, at det var ikke Landbrugets eget Krav, som her blev varetaget. Det var en Hesteavl med Salg for Øje. Det var netop denne Hesteavl, netop dette Marked, som Formanden for den jydsk Hesteavlsforening Hr. Søren Pedersen, Egegaarden, i den Artikel, som jeg tillod mig at citere, ikke mente vilde komme igen. Derfor er der god Mening i den Stilling, vi har taget, og jeg forstaar ikke, at det andet kan forenes med Nedsættelsesforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at naar vi fra vor Side gaar imod Forslaget angaaende de 3 faste videnskabelige Assistentter, er det, fordi disse Assistentter er blevet antaget efter Opslag af Pladserne, de er antaget som faste Assistentter. Vi mener da, at det er absolut forkert, at man kort Tid efter, at man har antaget dem og givet dem Udsigt til en fast, varig, pensionsgivende Stilling, ikke fordi man ikke har Brug for dem, men af en eller anden Grund ophæver Stillingerne, afskediger dem og antager dem

som honorarlønnede. Vi har ment, at hvis der var nogen Overflødighed der, skulde de slides af i det lange Løb.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente endvidere, at naar vi fra vor Side havde talt om Marsken ved Tønder og de andre Arbejder, var det nærmest tomme Agitationsfraser. Det kan jeg ikke anerkende. Tværtimod synes jeg, at der var lidt af Tomhed og Hulhed i det ærede Medlems Argumentation, idet han begrundede deres Tilslutning til Ministeren med, at man ikke i Fjor havde kunnet bruge den Bevilling, og hvorfor skulde man saa opføre en større Bevilling i Aar? Det ærede Medlem Hr. Rode og den højtærede Landbrugsminister mener, at naar Bevillingen ikke kunde bruges i Fjor, var det, fordi man var i Begyndelsen af Arbejdet, men desto mere Grund er der jo til, at man øger Bevillingen i Aar. Desuden siger ogsaa selve Loven om Afvanding af Marsken ved Tønder, at det skal koste godt 4 Mill. Kr.; og det første Aar skal der bruges 200 000 Kr., og derefter skulde Arbejdet være tilendebragt i de følgende 3 Aar. I den oprindelige Indstilling har Vandbygningsdirektøren ment, at der skulde bruges 1 Mill. Kr. til det Arbejde i Aar, men i det, der er kommet frem om Nedsættelsen, staar der intet om, at Afledningskommissionen dernede har sagt, at man kunde nøjes med mindre. Der staar to Linier, hvori Vandbygningsdirektøren siger, at han mener, den kan skæres ned; om det er forsvarligt eller ej, bliver der ikke udtalt noget om. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at citere disse to Linier. Der staar: „Ifølge Indberetning fra Vandbygningsdirektøren, som paa Landbrugsministeriets Vegne fører Tilsyn med Anlægget, vil nærværende Konto kunne nedsættes med 166 667 Kr.“ Men der staar ikke noget om, at der ikke kan bruges mere, og det har Landbrugsministeren ikke overfor Udvalget eller os aflagt noget som helst Vidnesbyrd om, derfor mener vi, at det er forkert, at det Arbejde bliver standset og sinket, det vil blive dyrere, hvis man gør det; Tiden gaar, inden de interesserede Parter kan faa Afledningen i Gang og opnaa de Fordele, de skulde opnaa derigennem, og de Penge, Staten laaner ud, faar den ingen Rente af, forinden hele Arbejdet er færdigt.

Det samme gælder Bevillingen til den store Vildmose. Jeg ved meget vel, at de 18 000 Kr., der skal spares, angaar 2 Vogterhuse. Det drejer sig om de Folk, der skal passe Kreaturerne derude, vande dem